

Újpesti Evangélikus Híradó

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE,
2021. MÁJUS

Jézus azonban visszavonult és imádkozott

Lukács 5,16.

Tematikus újság

Az Újpesti Evangélikus Híradó több mint két évtizedes történetében sokféle hírről eseményről adtunk számot. Most a koronavírus kapcsán egy összeállítást készítettünk, amelyben a gyülekezeti tagok írják le tapasztalataikat a járványhelyzettel összefüggésben.

Kultúrtörténeti összefüggés, személyes beszámolók és Istenkereső gondolatok egyaránt található ebben az újságban. A cikkeket olvasva gyülekezetünk lelki erőforrását megtapasztalva gondoljunk a gyászolókra, imádságos lélekkel hordozzuk a félelemben, betegségben élőket.

Az evangélium szavai mutassanak mindannyiunknak irányt a Szentlélek ünnepére készülve: „Jézus azonban visszavonult és imádkozott” Lukács 5,16.

Jézus példáján élhettük át a bezártságot, a szorongattatást és a veszteséget. Ebben a visszavonultságban és imádságban, azonban ott lehet reménységünk és bizodalmunk, mert hiszem és vallom, Krisztus szabadítása új életet és üdvösséget ad.

Solymár Péter

A vírusok kultúrtörténeti hatásai

A vírusok és az azokat okozta járványok sajnos emberi létünk természetes velejárói; többször fel-fel bukkantak a történelem során, s minden pandémiás helyzetből az emberiség tudott tanulni valamit. Az olyan betegségek, mint a pestis, a feketehimlő, a kolera vagy a spanyolnátha végigkísérték és alakították az emberiség történelmét. A modern korban a HIV, a SARS vagy épp a koronavírus okozta és okozza a legnagyobb kihívásokat.

A járványok nemzetközi társadalmi és kultúrtörténeti vizsgálatai alapján elmondhatjuk, hogy a betegségekhez való hozzáállás és a legyőzésükre irányuló küzdelmek elképzelhetetlenek voltak vallási aspektusok nélkül.

Már az ókori Egyiptomban isteni jeleknek gondolták a különböző csapásokat (pl. dögvész) és a görög-római világban elterjedt nézet szerint az ember nagy mértékben (vallási értelemben is) felelős volt egészsége alakulásáért. Az ókorban a betegségek gyógyításában nagy szerepe volt az istenek világnak; gondoljunk csak a különböző mágikus eljárások alkalmazására. Az ókeresztény korban a bűn és a betegség kapcsolata hangsúlyosabbá vált és Jézus gyógyításai miatt a hit általi testi-lelki egészség eszméje is előtérbe került. A középkorban a böjt és az önmegtartóztatás, mint a lélek

megtisztítására irányuló törekvések egyben a járványok leküzdésének eszközeivé is váltak. A pandémiás helyzetek azonban szinte kivétel nélkül változtatásokra és valamilyen szintű fejlődésekre is készítették az embereket.

A reneszánsz időszakában az európai pestisjárvány tombolása után változtak a higiéniai szabályok és az ember, természet, hit, egyház kapcsolata megerősödött; megjelentek az egészséges életvitelről, helyes ruházkodásról és táplálkozásról szóló iratok. A protestáns mozgalmak korában a nyomtatott könyvek által terjedni kezdtek az orvosi és nevelési irodalmak is. Ebben az időszakban jelentős kórház- és templombővítések mentek végbe és elterjedt a

különböző pestisszobrok állítása, valamint fellendült a szentek tisztelete és kultuszaik ápolásának hagyománya.

A jelenlegi koronavírus okozta felfordulásban is érdemes egy pillanatra megállni és elgondolkodni; észrevenni az okokat és a pozitív következményeket. A higiéniai szabályok változása miatt jobban figyelünk magunkra és a környezetünkre, jobban értékeljük az addig hétköznapiak és eleve létezőnek tekintett dolgokat. Fejlődött az egészségügy, az orvoslás és a gyógyszeripar. Felértékelődött a család és a sport, az egészséges életmód szerepe.

Ez az időszak összefogásra és türelemre is tanít, arra, hogy elgondolkodjunk a globalizáción, a túltermelésen, a fogyasztói társadalom létjogosultságán, az egészségtelen életmódon, a

féktelen utazáson és túlzott autóhasználaton. A technikai fejlődés következtében a digitális analfabétizmus jelentősen csökkent és ezen a területen az idősebb generáció is felzárkózott. A befelé figyelés lehetőséget adott a vallás és az egyház útmutatást adó szerepének erősödésére csakúgy, mint bármikor a történelemben.

Rajtunk múlik a „hogyan-tovább”. Miben fogunk változtatni és mit tanultunk az elmúlt időszak eseményeiből vagy akár a régebbi korokból milyen tanulságot tudunk levonni? Annyi bizonyos, hogy mentális irányváltásra van szükség, hogy ha elkerülni nem is tudjuk biztosan a katasztrófát, de legalább felkészültek legyünk rá.

Bízunk abban, hogy a társadalomban nem a félelem és az izoláció fog dominálni, hiszen ezek nem viszik előre az embert. A vírushelyzetben az emberek tevékeny, hatékonyak akartak válni, hiszen a járvány megerősítette az élni-akarást, a boldogságkeresést, a társadalmi szerepvállalás jelentőségét és a hitet egy jobb jövőben.

Hornyák-Kövi Franciska

Korlátok.

Elöljáróban fontosnak tartom elmondani, hogy a járványtól nem betegedtem meg, és egyetlen hozzátartozómat sem veszítettem el. Vannak szeretteim, barátaim; az állásom is megmaradt. Nem

tartozom tehát azok közé, akiket súlyos veszteségek értek. De együtt tudok velük érezni. Tavaly, a pandémia kezdetekor egészen kilátástalannak élttem meg szinte mindent, amit mindez magával hozott. Mintha hirtelen bezártak volna egy börtönbe, határozatlanul hosszú időre, rengeteg teljesítendő feladattal, amihez el sem tudtam képzelni, honnan lesz erőm. Elég bizarrnak érzem, hogy bizonyos értelemben úgy "kellene" élnünk, mintha minden rendben lenne, miközben körülöttünk folyamatosan esik szét a világ.

De arra rájöttem, hogy az igazán fontos kapcsolatok mindezek ellenére sem szakadtak szét, sőt némelyek még erősebbek lettek.

Hogy megtalálhatjuk az utakat egymáshoz, egészen kreatív módokon. Hogy nemcsak veszteségeim vannak, hanem nyereségeim is - méghozzá rengeteg. Hogy az Örökkévaló

utat készíthet ott, ahol mi esetleg nem látunk utat.

Hitoktatóként számomra nagyon sokat jelentett, hogy az iskolák bezárása ellenére, Solymár Péterrel együtt dolgozva, sikerült a gyerekeknek alkalmakat teremtenünk rendszeres - online - találkozásokra a bibliai történetekkel - Istennel - egymással.

Az egyik hittanórán egy Lázár Ervin mesét olvastunk "Az élet titka" címmel. Azt kívánom mindannyiunknak, hogy újra és újra fedezzük fel ezt a titkot.

Márki Zsuzsanna

Ne csüggedj

Több, mint 13 hónapja. Igen, ez az apró, szemmel nem látható lény, a vírus még mindig kordában tart bennünket. De most már mintha látnánk az alagút végét. Így visszatekintve kortól, habitustól függően mindannyian másként viseltük ezt a megpróbáltatást.

Hiszen minden, ami huzamosan eltér a megszokottól – legyen az munkarend, munkafolyamat, életritmus, napirend – frusztrálja az embereket. Ha belegondolok, hetedik évtizedem végén, számtalan kihívás, izgalmas történések, öröm, bánat megélése után talán ebben az életperiódusban ideje mérleget vonni: mennyi, mi volt a rossz, nehéz, mi volt a jó, volt-e hozadéka számomra járványos hónapjainknak? Hagytam-e felülkerekedni bennem a negatív érzéseket, vagy sikerült úrrá lenni rajtuk?

Megvallom, én is féltém a bizonytalanságtól, hogy még a hiteles szakemberek sem tudták eleinte, hogy milyen természetű ez a vírus.

Aztán jött a „bezártság”, ami felfüggesztette örömteli kórházi önkénteskedésemet, énekarunk valóságos próba alkalmait, hangverseny bérletem előadásait, a múzeum látogatásokat, eleinte még a hosszabb sétákat, kirándulásokat is. Persze a legnehezebb a fiaimért, unokáimért, a családomért való aggódás volt. Csak őket el ne érje a betegség, csak könnyen átvészeljék, ha meg is kapják. Megszűntek a személyes találkozások. Nemcsak a 60 éves érettségi találkozónk, a külföldi nyaralások maradtak el, nem ölelhettem meg a gyermekeim, unokáim, a család közelebbi tagjait sem. Maradt a négy fal, az emberek kerülése. Ez a remetének tűnő élet nem nekem való. De sokszor dúdoltam magányomban a „Ne csüggedj el kicsiny sereg” c. énekünket!

Hogy mit tehettem? Először is persze jött a lakáson belüli aktivitás: a tavaszi igazán nagy takarítás, rendrakás a leg elzárta helyeken is. Majd rengeteget szépirodalmat olvastam, különféle keresztretjvény fejtésekbe menekültem. Az online énekar, bibliaóra távkapcsolatot jelentett. Aztán a közeli kis nyaralónk

telkén, a „Nyulasban” lelttem megnyugvástra. Éreztem: a Természet gyógyít.

Igen: Mily csodás Úristen a Te világod! S milyen porszemek vagyunk mi a világon! A homo sapiens, a tudós, a feltaláló, a magát sokszor mindenhatónak képzelő ember mennyire kiszolgáltatott egy ilyen vírusnak. Nekem sem volt más lehetőségem: Naponta kértem, kérem a Jóistent, tartson meg bennünket egészségben. Ez ad erőt, napról-napra kérnem kell, bíznom az Úristen akaratában,

hogy értsem, éljem, éljük akarata szerinti életünket. Ez a lelki befelé fordulás türelmesebbé, meggondoltabbá tett.

A Covid engem is utolért, bár nagyon enyhén pár napig tartott. S ezalatt megtapasztaltam, hogy igen: tenyerén hord az Isten! Tapasztalom családom tetteiben megnyilvánuló gondoskodását, azt a mérhetetlen szeretetet, mindenre kiterjedő figyelmet, mellyel körülvesznek. Úgy érzem, a mérleg egyensúlyban van. A lelkem gazdagabb lett egy tapasztalással. Szeretném ezt viszonzni, mindazoknak, akik körülvesznek.

dr. Pintér Attiláné

A karantén gyöngye

Mi a vírus megjelenésekor gyorsan bezárkóztunk, mint egy kagyló, és komolyan vettük a távolságtartást. A családban sem kockáztattunk, idős szüleinket sem látogattuk, ezért a szerető ölelések hiányát hamar megéreztük. A nyár örömhírrrel kezdődött: ismét babát várunk! Az öröm mellett a biztonság érdekében úgy döntöttünk, hogy minden lazulás ellenére a mi kagylónk zárva marad.

Szinte minden időnket együtt tölthettük a kislányunkkal, aki mellett unatkozni nem nagyon lehetett, így a bezártságnak ez a része, nem érintett minket. Aztán az idő múlásával - bár nem akartuk - mégis nyitnunk kellett, mert úgy alakult, hogy a kislányunkat bölcsibe kellett járatni. Minden rutin felborult, és jöttek is kisebb bajok, betegségek, mi pedig fáradtunk és fásultunk.

A várandósság végére pedig a vírus be is áramlott hozzánk, és szenvedtünk is tőle. Elkülönített szülés, és lassú gyógyulás következett, és bár a családot továbbra is nélkülözni kellett, de voltak, akik segítettek. Fáradtan és megtépett állapotban, és korlátozva vagyunk még mindig, de ha kisfiunkra nézünk, akkor látjuk, hogy ebben a kagylóban bizony gyöngyöt gyúrt az Isten.

Godó Gábor – János Ildikó

Koronavírus beszámoló

A járvány sok módon befolyásolta az életemet. Volt köztük jó és rossz is, és bármilyen meglepő, először csak a jót éreztem. A tanulás szempontjából nem jöhetett volna jobbkor: ahelyett, hogy iskolába jártam volna, több mint 2 hónapig egész nap foglalkozhattam az érettségire való készüléssel.

Őszig kellett várni, hogy a rossz eljőjön. A 2. hullám komolyabb intézkedéseket hozott magával, és nem csak a régi barátaimmal tudtam kevesebbet találkozni, hanem azokkal is, akiket csak abban a félévben ismertem meg. A barátnőm volt a magánytól való megmentőm: nélküle nem tudom, hogy vészeltem volna át ezt az időszakot. A 3. hullám még ennél is rosszabb volt: az intézkedések egyre szigorodtak, és egyre több lett a halott. Elértük azt a pontot, hogy az egészségügy elkezdett rogyadozni: a gyógyítással foglalkozó hallgatók kirendelésére lett szükség. Magam is kétszer „megjártam a frontot”: egyszer márciusban és egyszer áprilisban. A munka sok volt, a pihenőidő pedig kevés, és az se tette kényelmesebbé, hogy végig otromba védőruhákat kellett viselni. Mindezek ellenére furcsa módon boldog voltam mindkét alkalommal. Már ilyen korán azt csinálhattam, amiért azt a pályát választottam, amit: embereken segíthettem. A kényelmetlen körülmények, mivel egy közös célért dolgozó csapat részeként szenvedtem el őket, ahelyett, hogy lehangoltak volna, értelmet adtak a munkámnak, és közelebb hoztak azokhoz, akikkel dolgoztam. Ezen kívül frissítő érzés volt az, hogy végre sem nem egyedül, sem nem csak magamért dolgoztam.

Az egyetemen és azon kívül bár vannak jó páran, akiket barátoknak neveznék, mi igazából egymás szabadidejének a részei

vagyunk. Amikor le kell ülni, és tanulni, akkor az egyetlen célja mindegyikőnknek, hogy az ő jegyei jobbak legyenek, és ebben csak saját magára hagyatkozhat. A küzdelem és a győzelem is végsősoron magányos, és sok év óta először azon a két héten nem így volt. A betegek hálóját is jó volt látni: volt, aki gyógyulása után csokit és virágokat hozott a szűrőbuszhoz.

Ostorics Miklós

Tavasz van! Gyönyörű!

„És mikor a pünkösdi napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának. És lőn, hogy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólani más nyelveken, amint a Lélek adta nékik szólások.”

(ApCsel. 2:1-4)

Tavasza a megújulás időszaka

Diákkorom óta kedves József Attila-versem a Tavasz van! Gyönyörű! című. Majd fél évszázada múlhatatlan a vonzalmam iránta. És ez az érzés egy cseppet sem lanyhul azóta sem. Ha szerelmes voltam, azért kedveltem, ha pedig éppen nem volt tárgya a lobogásomnak, akkor magába a szerelembe szerettem bele.

„Tavasz van, tavasz van, gyönyörű tavasz,
A vén Duna karcsú gőzöskre gondol,
Tavasz van! Hallod-e? Nézd, hogy karikázik
Mezei szagokkal a tavaszi szél.

Jaj, te, érzed-e? Szerető is kéne,
Friss, hóvirághúsú, kipirult suhanás,
Őzikém, mondanám, ölelj meg igazán!
Minden gyerek lelkes, jóízű kacagás!
Tavasz van! Gyönyörű! Jót rikkant az ég!
Mit beszélsz? korai? Nem volt itt sose tél!
Pattantsd ki a szíved, elő a rügyekkel –
A mi tüdőnkéből száll ki a tavaszi szél!”

A tavasz az újraéledés, a fellángolás időszaka. Hosszú téli álmából felébred a Föld, kibontják rügyecskéiket és virágaikat a fák, bokrok,

előbújnak kis sündisznóink a kert végi rejtekükből, egy bátor rigópár pedig a nagyapám ültette, borostyánnal benőtt öreg diófa alsó ágain építi fészket leendő fiókáira gondolva. Nagyon felemelő látvány ilyenkor a természet megújulása!

Olyan sok betegség, bezártság és aggodalom után, mint ami a közelmúltban ért bennünket, jólesik gyönyörködni minden nyíló virágszámban, beleszippantani a friss szellő illatába, arcunkat a simogató nap felé fordítani, és örülni az életnek. Elfog a hála, hogy élek, hogy Isten kegyelme megtartott! Mindennap eszembe jut, hogy élni akkor is érdemes, mikor néha annyi nehézség vesz körül bennünket.

Nemrég emlékeztünk meg Krisztus áldozatos haláláról és feltámadásáról, és most megint ünnepre készülünk. Mert a Megváltó megígérte, hogy elküldi a Szentlelket, a szabadítót, a vigasztalót. Az Atya és Jézus után a Szentlélek a harmadik isteni személy. A Lélekkel való betöltekezést csak őszinte hittel kérnünk kell, s az Isten lakozást vesz bennünk! Micsoda nagy ajándék ez!

Pünkösöd ünnepén kérjük tehát a Szentlélek kiáradását, imádkozzunk, hogy mindnyájunk szívét és lelkét érintse meg, és formáljon át minket! „...a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” (Gal. 5:22).

Imádkozzunk!

Köszönöm, Uram, hogy vagy! Hogy itt vagy!

Hogy féltőn szerető Istenem vagy!

Köszönöm, Uram, hogy újra érezhetem a virágok illatát, láthatom a magról kelt almánk menyegzői pompáját!

Köszönöm, Uram, hogy napsugaraddal felmelegíted és újraéleszted a Földet.

Kikelted a növényeket, élő zöldbe öltözteted a természetet, fölolvasztod a majdnem megfagyott emberi szíveket.

Köszönöm, Uram, hogy látást adsz csodáidra, hallást a madárdalra.

Reményt és hitet, hogy élni érdemes, hogy van, aki ölel és szeret.

Köszönöm, Uram, hogy bölcsességet adsz, hogy értékelni tudjam ajándékaidat!

Köszönöm, Uram, hogy örömet csalogatsz arcomra.

Köszönöm, Uram, hogy lehetőséget adsz dicsérni szent nevedet!

Köszönöm, Uram, hogy hálás lehetek neked minden percért, minden hulló szírom látványáért.

Köszönöm, Uram, hogy kimenekítesz minden bajból.

Köszönöm, hogy megvigasztalsz, ha félek, megerősíted lelkemet!

Kérlek, hogy Szentlelkeddel végy lakozást bennem!

Ámen!

Juhászné Szabó Erzsébet

Napközis tábor Újpesten

Idén nyáron is szeretettel várjuk a gyerekeket napközis táborba 2021. június 28-30-ig, az Újpesti Evangélikus Gyülekezetbe. A tábor a parókia területén lesz, várhatóan mindhárom napon 9:00-16:00ig. A napi programokat a tavalyihoz hasonlóan úgy alakítjuk ki, hogy bőven legyen lehetőség szabad játékra; általunk kitalált kreatív játékra; kirándulásra; ebédre és uzsonnára; és tudjunk elcsendesedni is arra figyelve, mit mond nekünk Isten. A személyes találkozások lehetősége a gyerekek számára új élményeket jelenthetnek. Szerdán a szentendrei Skanzenba látogatunk élménypedagógiai vezetéssel. Csütörtökön este egy közös táborzáró kerti összejövetelt tartunk, ahová a szülőket is várjuk a tábortűz és bogrács mellé. Szeretettel várjuk a jelentkezőket az ujpestipap@gmail.com email címen.

Márki Zsuzsanna

Napközis tábor Káposztásmegyeren

Június 21-25. között várjuk az általános iskolásokat (esetleg bátrabb iskolába indulókat) idei napközis táborunkba. Ezúttal a KCSE-Grund (Homoktövis u. 105.) lesz a bázisunk, a napjaink nagy

részét, ha csak lehet, a szabadban fogjuk tölteni. A tábort Farkas Enikővel ketten vezetjük, 2-4 középiskolás segítségével, a maximális gyereklétszám 15 fő. Az ebédet 4 napon kiszállítják nekünk (egyik nap egész napra kirándulni megyünk, aznapra kérjük, hozzanak magukkal szendvicset a gyerekek), ezen kívül tízórait, uzsonnát kínálunk. A részvételi díj 10.000 ft.

Jelentkezéskor kérem, írják meg azt is, reggel, délután hánytól hányig lenne a dolgozó szülőknek szüksége a gyermekfelügyeletre, igyekszünk ezt figyelembe venni.

Jelentkezni az aniko.darvas@lutheran.hu címen lehet, a gyermek nevének és a szülő elérhetőségének megadásával.

Darvas Anikó

„Ő tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgálói legyünk, nem a betűé, hanem a Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.”

2.Kor.3,6

Áldott Pütkösi Ünnepeket!

Adományokat és támogatásokat várunk az Újpesti Evangélikus Egyházközség számára a 11704007 – 20183107-es számlaszámon átutalással vagy a perselypenz.hu internetes honlapon! Az ajánlott éves egyházfenntartói járulék a nettó fizetés 1%-a. Köszönjük támogatásukat, Isten áldása legyen az adakozón és az adományon! Hivatali elérhetőség: időpont-egyeztetés a 06208244138-as telefonszámon.

Internet: <http://ujpest.lutheran.hu/>

[facebook.com/ujpesti.evangelikus.gyulekezet](https://www.facebook.com/ujpesti.evangelikus.gyulekezet) Youtube:

[youtube.com/ujpesti_evangelikus_gyulekezet](https://www.youtube.com/ujpesti_evangelikus_gyulekezet)

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja az Újpesti Evangélikus Egyházközség (1043 Budapest,
Lebstück M. út 36-38.)

Szerkesztő: Solymár Péter Tamás.